

להמשך, מיטב הדיבור הוא דבר ה', ומיטב ההדרכה היא הדרכתו של מוחמד,

יברך אותו ה' ויתן לו שלום, והגרוע שבדברים הם עניינים חדשים שהומצאו, וכל עניין חדש שהומצא הוא עניין. חידוש, וכל חידוש הוא הטעיה, וכל הטעיה היא באש.

הו המוסלמים, יראו את אלוהים הכול יכול והתבונן בו, צייתו לו ואל תסרבו, ודעו שבין יסודות האמונה של הסונים והקהילה; יראת כבוד לחבריו של הנביא, יהי רצון תפילות ה' ושלום עליו, וכבודם, הכרת זכויותיהם וחיקוייתם, מהללם היטב, מבקשים מחילה עבורם, הימנעות ממה

שקרה ביניהם, איבה לעוינים. אליהם, והסתלקות מידיעות לשון הרע על אחד מהם, שהועברו ע"י כמה היסטוריונים, והמספרים הבורים, ומטעה של השי"ת והמחדשים, כיון שהם ראויים לכך. אף אחד מהם לא מוזכר לרעה, ו שום דבר לא זוכה לביקורת על כך, אלא מוזכרים מעשיהם הטובים, מעלותיהם והתנהגותם הראויה לשבח, והם שותקים על מה שעומד מאחורי זה.

השייח' של האסלאם אבן תימיה, ירחם ה' עליו, אמר: בין העקרונות של אנשי סונה והקהילה ישנה שלמות ליבם ולשונם למלוויו של שליח ה', יהי תפילותו ושלום ה'. עליו, כפי שאלוהים תיאר אותם

אומר הכל יכול

והבאים אחריהם אומרים, אדוננו, סלח לנו ולאחינו שקדמו לנו באמונה, ואל תניח כל צער בלבנו כלפי המאמינים, אדוננו, אתה חביב ביותר, רב רחמים

הו המאמינים: בני לוויה הועדפו על פני אנשים אחרים משום שאלוהים בחר בהם מכל בני האדם לחברת נביאו, יהי רצון תפילותיו ושלום ה', וייחד אותם בחיי העולם הזה בהתבוננות בו ו לשמוע את נאומו מפיו המכובד, לקבל את השריעה וענייני הדת בסמכותו, ולהעביר א

האור וההדרכה שהוא נשלח בצורה המושלמת והשלמה ביותר. אז היה להם שכר גדול על חברותם עמו ואיתם. נאבקים עמו, ועל מעשיהם הגדולים בהפצת האסלאם ובקריאה אליו, יהיה להם שכר כשכר הבאים אחריהם, כי הם הסיבה לכך, וידוע שמי שיקרא להדרכה יזכה יש להם שכר כשכרם של הבאים אחריו, מבלי לגרוע מזה. אין משכורתם.

הו המאמינים: אלוהים שיבח את המלווים במיטב השבחים, והעלה את אזכורם בתורה, בבשורה ובקוראן, והבטיח להם מחילה ושכר גדול.

מוחמד הוא שליח האלוהים והאלה איתו מחמירים נגד הכופרים ורחמנים בינם לבין עצמם. אתה רואה אותם משתחיים ומשתחיים מחפשים שפע מאלוהים ותענוג. חותמם על פניהם מהשפעת ההשתטחות. זה שלהם. דמיון בתורה ודמותם בבשורה כזרע המוציא את נבעו, אחר כך מחזק אותו, אחר כך מתעבה ומתיישר על גבעולו, משמח את הזורעים להכעיס איתם את הכופרים. ה' הבטיח למי שמאמין עשה צדקות, עבורם היא מחילה ושכר גדול.

אלקורטובי, ירחם ה' עליו, אמר בפירוש הפסוק: זהו משל שהכה הקב"ה אל חבריו של הנביא עליו השלום, כלומר הם מעטים ואז מתרבים ומתרבים. זמן קצר לאחר מכן, עד שרגלו ואפרוחיו מתעבים, זה היה אחד הפתגמים הנכונים ביותר, והאמירה הברורה ביותר. נגמר

ובין העדויות לערכם הרב של החברים הוא שה' אמר עליהם שהם ראויים לדבר יראת שמים ואנשיו, כמו בסורת אלפת, אמר הקב"ה

ודבר החסידות חייב אותם, והם היו ראויים לה יותר וראויים לכך

הוא הודיע שאם האנשים מאמינים במה שהמלווים מאמינים בו, אז הם קיבלו הדרכה נכונה.

כפי שאללה הכול יכול העיד להם שהם המאמינים האמיתיים, אמר הקב"ה

ואלו המאמינים ועושים מעשים צדקים ומתאמצים בדרך ה', ואלו החוסים והמסייעים, אלו המאמינים האמיתיים. עבורם זו סליחה והפרשה נדיבה.

וההזכרה לשביעות רצונו של הקב"ה מהם באה בשני מקומות בקוראן, דהיינו, אמרת הקב"ה: "ה' היה מרוצה מהמאמינים כשהם נשבעו אמונים לך מתחת לעץ.

כפי שנאמר, 'יהי רצון הקב"ה בהם בסורת אל-תובה, אמר הקב"ה: "המבשרים הראשונים בין המוהג'רין והאנסאר, והבאים אחריהם בצדק, יהי רצון הקב"ה בהם והם יהיו. מרוצה ממנו, והוא הכין להם גנים שתחתיהם זורמים נהרות, שבהם ישהו לנצח.

وَيُضَاهِ أَوْلِيَاءِ الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى السَّلَامِ إِلَى الْيَوْمِ الْآخِرِ، وَيَأْمُرُ

'ותתיעץ איתם בענין, ואם אתה נחוש, בטח בה

ואלוהים ציווה על הבאים אחריהם לבקש מחילה עבורם, ולא להטיל בלבם צער כלפי המאמינים.

והבאים אחריהם אומרים, אדוננו, סלח לנו ולאחינו שקדמו לנו באמונה, ואל תניח בלבנו כל צער כלפי המאמינים.

הנביא עליו השלום הסביר שהדור שלהם הוא הטוב בדורות, אז אמר: הטוב שבאנשים הוא הדור שלי, אחר כך הבאים אחריהם, ואחר כך הבאים אחריהם.

והניסוח של מוסלמי: הטוב ביותר של אומתי הוא המאה שאליה נשלחתי.

ובין העדויות לערכם הגדול של החברים הוא מה שאמר לו הנביא שלום וברכות ה' ששכרם כפול שכר הבאים אחריהם.

והנסיף הוא חצי, והבוץ הוא רבע סאה, כלומר צדקת חבירו, אם הייתה בוך, הרי היא גדולה בשכר מצדקת הבאים אחרי, אפילו אם היא. היה כמו הר של אוהוד.

הסיבה לפער היא מה שמשווה את המלווה ליותר כנות וכנות של כוונה.

המסקנה היא שהמלווים הועדפו על פני אלה שאחריהם עם עשרה מאפיינים:

אלוהים בחר בהם להיות בני לווי של נביאו, יברך אותו ה' ויעניק לו שלום.

חזונם של הנביא עליו השלום וחוויתם עמו.

אהבת הנביא עליו השלום להם הזכרת כשרונם וטובתם בתורה, בבשורה ובקוראן, והשבחתם.

התקדים שלהם באיסלאם.

מה שהקריבו למען ה', הדת והנביא, תפילת ה' ושלום עליו, בבחינת חיים, כסף וילדים, ומה חיזק אותם מנחישותו ותקיפותו של השליח, תפילת ה'. ועליו השלום, ועמידתם בפגיעה למען ביסוס דת האסלאם.

במה הם התאפיינו בתכונות הראויות לשבח, שקיבלו והתחנכו ישירות מתוך גומחת הנבואה.

שינון הקוראן והסונה שלהם ותקשורתם לאנשים, והתפשטותם דרכם באופק עד יום הדין.

הם מכירים את דת האל אחרי הנביא, יהי רצון ושלום ה' עליו, ועל מה שהם הסכימו, אף אחד לא יכול לחלוק עליו.

אלו הן עשר תכונות שבהן העלו אותן חברי הנביא, יהי רצון ושלום ה', לאלו שלפניהם ואחריהם, יהי רצון ה' בכולם.

שה' יברך אותך ואותי בקוראן הגדול, ויועיל לי ולך בפסוקים ובזכרון החכמים שבו. אני אומר זאת ומבקש סליחה מאלוהים עבורך ועליכ ל חטא, בקש ממנו סליחה, אתמול שלחה הוועדה המתמדת למחקר אקדמי והנפקת פתוואות בממלכה הצהרה לאומה להגן על אם המאמינים, הגברת עיישה, אשת שליח ה' יברכו ה' וייתן לו שלוםנגד ההשמצות שהיא נחשפה אליהן לאחרונה וסוקרו בתקשורת.

הוועדה המתמדת למחקר מדעי, בהודעתה הנבעת מפגישה בראשות המופתי הגדול של הממלכה ויו"ר הוועדה, השייח' עבדולעזיז בן עבדאללה אל-שייח', שקלה את חברותו של כל אחד; השייח' סאלח אל-פאוזן, השייח' עבדאללה אל-מוטלאק, השייח' מוחמד בן חסן אל-שייח', עבדאללה בן מוחמד אל-ח'נאן, השייח' עבדאל-כרים אל-ח'ודאי, והשייח' אחמד בן עלי מובארקי, אותה הצעה של קללות והשמצות. אשתו של הנביא שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלוםבאה רק משקרן של הקוראן הקדוש והסונה של הנביא.

הוועדה הבהירה כי אחד מיסודות אמונתם של הסונים והקהילה הוא שיש לאהוב את חבריו של שליח ה' תפילת ה' עליו השלוםלכבדם ולהיות מרוצה מהם. בשנתו.

הוועדה המתמדת להנפקת פתוואות אישרה את ההכרח לאהוב את משפחת הנביא עליו השלום וברכת אללה, לדעת את זכויותיהן ולהעניק להן את המעמד המתאים להן, להבין את מצוות שליח האלוהים, תוך ציון. שאדם המזוהה עם אנשי סונה והקהילה אינו משוחרר מהצביעות אלא בשלמות האמונה בבני לווייה ובמשפחת השליח שתהיה עליו התפילה הטובה ביותרומסירה הושלמה.

הוועדה המתמדת למחקר מדעי הבטיחה לכל מי שנחשף לחרפת נשות השליח ה' יתברך וייתן לו שלוםבעלבון והשמצה, שהוא יבצע את הפשע הגדול, במיוחד גברת בהחלט, החברים שאלוהים יהיה מרוצה מכולםנהגו להתיעץ איתם אם הייתה להם בעיה.

ההצהרה חייבה כל איש ואישה מוסלמים לאהוב את חבריו של שליח האלוהים, להיות מרוצים מכולם, לכבד אותם, להפיץ את מידותיהם, להגן על כבודם ולהימנע ממה שהתעורר ביניהם, כשהם הם בני אדם שאינם חפים מפשע.

הוועדה מנתה בתשעה מקומות את מעלותיה של גב' עיישה יהי רצון ה'המלך נהג להביא את תמונתה לנביא ה' יתברך וישן לו שלוםבחלוק משי לפני נישואיהם, כמו הנביא שאלוהים יברך אותו וישן לו שלוםראה אותה בחלום לובשת צעיף משי על פניה. וכאשר ביקש מהשליח לחשוף את הפנים המכוסות, הוא ראה את פניה של עיישה בן אל-סדיק תהיה מרוצה ממנהלהלן נוסח ההצהרה:

הוועדה המתמדת למחקר מדעי והנפקת פתוואות בממלכת ערב הסעודית ראתה את מה שדווח בתקשורת על לשון הרע, עלבון והשמצות בהצגת אשת הנביא יברך אותו ה' וייתן לו שלום אמם של המאמינים, עיישה שאלוהים יהיה מרוצה ממנהמתכחשת לספר ולסונה המטוהרת.

וכדי להגשים את האמת ולהגן על כבודה של אם המאמינים עיישה ישמח בהשהוא כבוד הנביא עליו השלום, כתבה הוועדה הבא: שבין

היסודות לאמונתם של הסונים והקהילה נמצאת החובה לאהוב, לכבד ולהיות מרוצה מבני לוויי של שליח האלוהים עליו השלום וברכות ה'כי הם אלה שהם. היו בני לווייה של חותם הנביאים והשליחים, והם אלו שחיו את ירדת ההתגלות, והם אשר ה' שיבח בספרו ושהנבחר עליו שלום וברכות ה' שיבח בסונתו.

אבו סופיאן אמר: לא ראיתי מישהו אוהב מישהו כפי שבני לוויו של מוחמד אוהבים את מוחמד.

הדרשה הוכנה על ידי: מג"ד בן סולימאן אלראסי, בעשרים לחודש רבי אל אוואל לשנת 1442, בעיר ג'ובייל שבממלכת ערב הסעודית.